

התייר מישראל, קיבל אותם מאותו איש בטרם יצא לאיטליה ובתורו, כי היו אלה דולרים מזויפים. "מיהו האיש?" שאלוה. הנה ענה החייר: "זהו, אנחנו מחפשים אותו עכשיו".

כעבור שבוע מצאו את האדם שמכר, כביכול, את הדולרים המזויפים לנטע מה- איץ. אמר האיש: "מה? אני מכרתי אוי? להיפך, אני קניתי אותם מזה שגר בשרדות רוטשילד. נפל בינינו ריב ודין תורה על זאת. לבסוף השלמנו ועוד סי- פקתי לו כמות של בשר, כמות לידידות המחודשת שלנו".

התוצאה: ארבעה מעצרים. השלל: בשר, דולרים ואצל התייר מאיטליה: מאה זר- גות גרבי ניילון לנשים ו-11 מגבעות מתוצרת "בורסלינה"...

דרכי חיים

חלום ומכות

לא לעתים קרובות מוזמן לצלם-עיתונאי להגשים את חלומו: תמונה, שגורלו של מאורע או איש צבורי תלוי בה. כאשר, השבוע, הגשים צלם העולם הזה את חלומו, לא מצא בו נעימות רבה.

היה זה בשעת משחק הכדורגל, שנערך בשבת בין קבוצות מכבי וביתר ת"א (ראה עמוד 10). כבר ברגעים הראשונים השתלטה על המגרש ועל קהל הצופים אורה מיוחדת: קרב מכריע, לא בין שתי קבוצות ספורט, אלא בין שתי השקפות עולם. הסיסמה רמ כן המפורסמת חדלה לייצג צד אחד בלבד, הפכה סיסמתם של שתי הקבוצות ואיהודים הקולניים.

רגעים אחדים לפני גמר המחצית הרא- שונה הכניסו אנשי מכבי את הכדור לשער ביתר: צלם העולם הזה לחץ על ההדק מצלמתו במרחק שני מטרים מן השער. כאשר נתעורר הויכוח, אם הכדור הוכנס במכת ראש או יד, קיבל הצילום משמעות רבה. אנשי ביתר טענו, שהכדור הוכנס ע"י מכת יד והשופט הסכים, לאחר שקודם הודיע, שנבקע שער.

אותה שעה החליטו כמה מאוהדי ביתר לחסל את העדות הבלתי-נוחה, שנרשמה ע"י עדשת המצלמה. ציפו עליו להסתלק מן המקום, ההיריוני לבל יעז לפרסם את הצלום. רק בזכותנו אתם קיימים, הודיע עסקן שמנמן, "אם לא היינו אנחנו, היו הערבים עכשיו אומרים לכם מה לכתוב בעיתונכם. אתה תזוהר, אתה!"

בהמשך המשחק, במחצית השנייה, דמה המגרש תחילה לבמת ויכוחים בין השח- קנים ובין השופט. אחרי כן דמה יותר ויותר לזירת התגוששות רומאית — בעיטות, צעקות, קללות, גידופים. השופט החליט לעזוב את המגרש, במקומו עלו הצופים, כדי לסיים את הויכוח, שהגיע לנקודת קפאון בין שתי הקבוצות.

המשטרה התערבה, וכשאהד השוטרים השתמש בגליל גיר נוקשה, שדמה לצינור, החלה צעקה גדולה. רבים מבין צועקי החמס נטשו את המקום. אך לא לפני שכמה אבנים שיירו, פצעו את אחד השוטרים.

בועל נפש, אמר אחד הצופים, שבא לראות משחק כדורגל בלבד. "זה יותר גרוע מאססוף ביירות".

"זה לא כלום," טען לעומתו בחור צעיר. "קראתי שבאמריקה הדרומית נהרגים

בכמויות ניכרות. ישב השוטר האחראי לחיפוש ליד השלחן, מולו בעל הדירה ש- הוא חוקר אותו, ואילו שוטר אחר ערך חיפוש בלוויית בנו בחדר השינה. האזין ה- חוקר לדברי הנחקר, והנה ראה מבעד לדי- לת הפתוחה את הגברת במטבח בשעה שהכינה ארוחת עהרים. לרגע אחד פתחה האשה את דלת המקרר, ולמראה התמונה שנתגלתה בפנים החיבה הלבנה — התכוו- צה קיבתו של איש החוק: תרגולות-נקי- גיקים, בשר.

יתכן ששרלוק הולמס הידוע, שחי באנ- גליה לפני הרבה שנים, לא היה כלל שם לב לתופעה כזו, אך לא כן שוטר תליאביבי, החי בתקופה של צנע ומש- כורת של 50 לירות לחודש.

"ומנין זה?" שאל. "מה זה? על מה אתה מדבר?" שאל הסוחר. "זה, שם, במ- קרה... אמר השוטר החוקר. הלכו למטבח

חות רשמית. לפניו אפשרויות מספר וכולן תלויות במצב במקום. מכאן שהוא פועל בצורת אימפרוביזציה. המטרה העיקרית שלו היא: לבצע חיפוש בבית אחר שעונים מוכרחים או משהו דומה. הדבר מאפשר לתחוב לכיס משהו יקר ערך, שמזדמן תוך כדי החיפוש; במקרה הרע ביותר, יכול לעשות כן שותפו, הנשאר בחדר השני לבי- דו. יש שהשנים עובדים בעת ובעונה אחת בשני החדרים גם יחד. מכיוון שאנשים אלה יודעים איפה יש מקום לערוך חיפושים — הם יכולים גם לקבל שוחד, כדי להשי- תיק את העניין. ועוד תוספת לחשבון במק- רים שהקרבן עצמו אינו כשר בעיני החוק — כי הוא לא יגיש תלוני למשטרה, שלא להסתבר...

מעבר השני של רח' לילינדוב. מוכרי הדולרים הם אמנם אנשים, שברשו- תם כמות מסוימת של מטבע זר. זוהי תר-

השופט בין שחקני "ביתר"*

אתה תזוהר, אתה

מית ברות הזמן, מאחר שבימים אלה רוצה כל אחד לרכוש משהו יציב. אדם מקבל הצעה טובה לקניית דולרים. האיש מוכן לקבל לירה כנגד דולר והיקו- נה סבור, כי מציאה בידו. ההעברה נערי- כת במקום חשוך, כגון חדר צדדי בבית קפה, חצר או חדר מדרגות. שם מקבל הקונה את המעטפה המכילה דולרים. המו- כר סופר את הדולרים לנגד עיניו. הקונה רואה את הדולרים, הכל בסדר, אלא שאחר כך נוכח הקרבן לדעת, כי החבילה מכיל- סה דולרים אמתיים משני הצדדים ואילו באמצע נמצאים ניירות דומים מאד לדולרים. באחד המקרים נפל סוחר ידוע קרבן לר- מאים, שהציעו לו כמה אלפי דולר ואמנם מסרו לו חבילה ובתוכה עשרה שטרות של 50 דולר כל אחד ואילו יתר העשרים היו — ניירות. נראה שהיה לרמאים חוש הו- מור; גם עשרת השטרות היו דולרים מזוי- פים.

חד גדיא. אותה שעה, בחדר השינה, מצא השוטר 20 שטרות של 50 דולר כל אחד. "מנין זה?" שאל. השיב בנו של הסוחר: "זה לא שלנו, זה של תייר אחד מאיטליה".

לאחר שנתברר כי הדולרים היו מזוי- פים, עלתה על הפרק שאלת הכתובת של אותו תייר מאיטליה, שהכל שייך לו: הבשר הבלתי-מזויף והשטרות המזויפים. יאמנם, כעבור כמה ימים, ישב בפני החור- קר במטה המשטרה תייר אחד מאיטליה והוא סיפר:

"הייתי במילנו. שם הכרתי אורח יש- ראלי, שבא לאיטליה כתייר. הוא מסר לי את הדולרים הללו וביקש ממני שאמסור אותם לתושב תליאביבי אחר, לאחר שהוא

* סימן: יצחק גמבש, יו"סוב, מזרחי. השופט ישמסקי והמנן לונרי.

דול אבו אשמן, בן היגו, בן שבט אבו- ספיט, עקבותיו של עבדול נעלמו לפני ארבעה ימים, והנה הוא נמצא כאן קבור. הדבר השפיע על הבודאים כמשהו אל-אגור- שי: הילד, שהיה קבור בתוך החול, נשאר בחיים ואף הכרתו, גם שהיא היתה מעור- פלת, לא עזבה אותו לחלוטין.

השבוע שבועה חדשים אחרו המקרה, עמד סגן פרקליט המחוז, נתן קנת, בפני כב' השופט המזויז גביוון בתל אביב, וגו- לל את פרשת הנער הקבור. על ספסל הג- אשמים ישב סלים אל סלים, בן 33, שב- עיניו היה הנער הוה על דוכן העדים אחד שקם לתחיה באופן מיוחד, כדי לשלח אותו, את הנאשם, לעולם הבא.

סלים אל סלים נאשם בנסיון לרצוח את הנער עבדול אבו אשמן. "אלמלא נשאר עבדול בחיים", אמר התובע קנת, "היה זה מקרה של רצח ולא נסיון לרצח. אלא שספק אם היינו יודעים דבר וחצי דבר על הפרשה. אך בניקרה שלפנינו יש בידי החביעה עד, שאין טוב ממנו במשפט, והוא — מי שנועד להיות נרצח וקם לת- חיה!"

עוד בחקירה המוקדמת נתגלה, למענת התובע, כי הנאשם סלים אל סלים ניסה לרצוח את הנער נפש, מאחר שהוא הפיץ עליו דיבה כאילו הוא בא במגע עם אחת מגנותיו של אבי הנאשם. יום אחד הד מין הנאשם את הנער לצאת עמו ברכיבה לסביבה, שם הפיץ, כפי הנראה, את זכור- עוד קודם לכן. בהתקרב למקום הלם הנ- אשם על ראשו של הילד, השליך אותו לתוך הבור וכיסה אותו חול.

4 ימים, 3 לילות.

דברי הנער הק- בור נשמעו כאנדה. בתוך הבור היה קרש והוא הצליח להכנס תחתיו. אלמלא זאת היה נמצע מכובד האדמה שמעליו. עיי הקרש, שעצר את האדמה, נתהווה בפנים האדמה חלל מסוים והנער חי מהאוויר הק- לוש שהיה שם. הוא שמר על קור ורוחו ושתה את השתן של עצמו. במשך ארבע ימים ושלשה לילות היה קבור, עד אשר הרגיש, לבסוף, כי כוחותיו אזלו והוא ימות עוד מעט. אך הוצא מן הקברי אי- בד את ההכרה לזמן מה. אולם למחרת חזר לאיתנו, ישב ליד המדורה וסיפר לכל המי- סובים את הפרשה.

"זהו מקרה נדיר מאד", קבע הרופא, שבדוק כמה שעות לאחר שהוצא מהבור. לדעתו היה עליו למות כעבור חמש שעות. "באופן תיאורטי", אמר הרופא "הוא איננו יכול להיות עוד בחיים".

אמר התובע קנת: "אבל למעשה הוא חי ובריא, זה חשוב מאד לתביעה..."

האדם השלישי

שלשה החדשים האחרונים העמידו את חוקרי המשטרה בפני שורה של "חירוניים". המאבק של החוק נגד העולם התחתון אינו ענין של רדיפה אחרי הפישעים בל- כד, לפעמים הרי זה ענין של מלחמת מור- חות. בשלשה החדשים האלה היתה יום של הרמאים על העליונה, הם המציאו שורה של תחבולות חדשות, אשר בטרם הצליחו לפענחם, כבר הוצא לשיק סוג חדש של תרמית. המלנינים ביותר שביניהם היו שנים: בקור מטעם המכס, מכירת דולרים.

אם יש צורך — גם שוחד. המב- קר מטעם המכס הוא בדרך כלל רמאי אינטליגנטי המעמיד פנים, כאילו בא בשלי-

והתינוק הגדול

